

افشین اخلاقی، کارگردان «هاجر»:

حقوق زنان برایم مهم است

می‌شود. ولی به نظر من اقتباس بسیار جذاب است چون ماجرا از منظر یک قصه‌گو روایت می‌شود و خوشبختانه فضای فیلم کوتاه در این سالهای نیز بیشتر به سمت اقتباس رفته است.

جایگاه فیلم کوتاه در ایران؟

در واقعیت مهجور است دیده شود، نگاهها به فیلم کوتاه مبتدی است و این موضوع بسیار غم‌انگیز است. به این خاطر که سینما و آینده سینمای بلند، فیلمسازی کوتاه است. در واقع مثل این است که شما به کودکان اهمیت ندهید، طبیعتاً هنگامی که بزرگتر می‌شود به دلیل عدم توجه مانعیجه مطلوب حاصل نمی‌شود. فیلم کوتاه هم همین است. هر مقدار که مسئولان نسبت به فیلم کوتاهی توجه باشند، فیلمسازان کوتاه از جایگاه آن چنان قوی و قابل تأملی برخوردار نیستند. معتقدم که این موضوع به شدت در دنیاک و غم‌انگیز است، در حالی که اگر ما فیلم کوتاه را تیم امید در نظر بگیریم، این تیم نیاز به بنیه و ریشه دارد. اگر برای آن جایگاه قائل شویم درواقع به آینده سینمای کشور کمک کردیم.

■ آینده «هاجر» را پس از فجر چهلم در بین مخاطبان چگونه ارزیابی می‌کنید؟

از آنجایی که در فیلم کوتاه تهران حضور داشتم، ارتباط گرفتن زنان ایرانی و افغانستانی در سالن‌ها بازخوردهای بسیار مثبتی داشتم. در یکی از جلسات نقد و بررسی عنوان کردم که «موضوع زن، جایگاه مادر هیچگاه تکراری نمی‌شود. تنها بستگی به نوع پرداخت دارد. امیدوارم که این بازخوردها در جشنواره‌های بین‌المللی نیز مستمر باشد.

■ آیا به سمت فضای فیلمسازی بلند هم خواهد رفت؟

من در حال نگارش فیلم‌نامه هستم، البته با طرحی از خودم و کمک یک دوست در نگارش آن. اگر اتفاقات درست پیش بروند، امیدوارم بتوانم نخستین فیلم بلندم را کارگردانی کنم. اما اطمینان دارم در فاصله ساخت اثر بلندم سالی یک یادو اثر کوتاه خواهم داشت چرا که هرگز قصد ندارم این فضارهای را کارگردانی کنم. حتی اگر از نظر برخی این بازگشت نوعی پسرفت محسوب شود من به این نظرات بی‌همیت خواهم بود به این دلیل که دامنه فیلم کوتاه را بسیار دوست دارم.

چالش‌های ساخت «هاجر»؟

اولین چالش «هاجر» طراحی صحنه بود، به این دلیل که من از دوران کودکی میان افغانستانی‌ها بزرگ شدم، شناخت اتمسفر برایم اولویت بود. چون در آن زمان نگاهمن در سطح شهر بود و حالا زمان آن بود که به این نگاه عمق بدhem تازن افغان را به تصویر بکشانم. طبیعتاً این موضوع نیاز به تحقیق و شناخت داشت. در ابتدا مستندهای بسیاری دیدم، با افغانستانی‌ها معاشرتم را بیشتر کردم تا بازی درستی از بازیگران گرفته باشم و در نتیجه مخاطب بتواند راحت‌تر ارتباط بگیرد. در ادامه بازسازی‌های صحنه به دلیل تفاوت‌های بسیار ایران و

که می‌خواهد باشد! اهمیتی ندارد کجایا شد.

■ از آنجا که فیلم‌نامه «هاجر» اقتباسی است، با توجه به ظرفیت‌های ادبیات ایران اقتباس در کشورمان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

بخش عظیمی از پاسخ متعلق به نویسنده‌های است اما خود من به شخصه به اقتباس علاقه‌مندم. اقتباس چارچوب دارد، در ادبیات ما قصه‌هایی وجود دارند که به شدت ارزش اقتباس دارند؛ چراکه فردی قادر بوده با فکر کردن داستانی را خلق کند منتهی مشکلی که وجود دارد این است که برخی نویسنده‌گان نسبت به اقتباس هراس دارند و معتقدند سینما قادر نیست حق مطلب را در رابطه با ادبیات ادا کند. برخی معتقدند فیلمساز از تصویرسازی درست یک اثر مکتوب عاجز است و گاهی با تولید یک اثر اقتباسی آنچه مخاطب تاکنون در ذهن داشته را از بین می‌برند. از سویی

دیگر این گوگرفتن را نوعی تصویرسازی و جهت‌دهی ذهنی می‌دانند و معتقدند که با این روش مخاطب به صورت منفعل بیننده‌تر است. با این همه از نظرمن اقتباس همچنان جذاب است. تصور کنید اثر «دویانه از قفس پرید» بازی جک نیکلسون اقتباسی بوده و تبدیل به یک فیلم جذاب و ماندگار شد و هر اثر اقتباسی دیگر که از نظرمن در ایران آن طور که باید اقتباس دیده نمی‌شود؛ مگر اقتباس در فضای فیلم کوتاه که فیلمساز بدان ذهنیت می‌دهد و گاهی از خلاقیت دور

گفتگو با فیلمسازی که دغدغه حقوق زنان رهاش نکرد؛ «افشین اخلاقی» با «هاجر» دنیا را از منظر زنان افغانستانی روایت کرد و در این مصاحبه از چالش‌های تولید این فیلم کوتاه به مانگفت.

■ نظرشما درباره انتخاب شدن «هاجر» در فجر چیست؟

انتخاب شدن فیلم «هاجر» در جشنواره فجر، به نظر من به این واسطه است که جایگاه زن و مادر برای هرنسانی از ارزش برخوردار است. حال

اتفاقات کنونی در

افغانستان نشان می‌دهد

هرگاه «افراط» در هر

نقطه از جهان افزایش

پیدا کند تأثیرات آن در

نسل آینده خواهد بود.

حال هر نقطه از جهان که

می‌خواهد باشد!

■ ایده فیلم از کجا آمد؟

از کتاب داستانی «فصل پنجم» نوشته «خالد نویسا» است. که توسط «امیر مسعود سهیلی» اقتباس شد. داستان برگرفته از درگیری‌های طالبان در ۲۰ سال قبل بود. مطالعات درباره حقوق زنان در کشورهای جهان سو همیشه برایم مهم بوده و این اتفاقی بود که دوست داشتم درباره آن کار کنم. اتمام فیلمبرداری با تصرف افغانستان توسط طالبان همزمان شد. اتفاقات کنونی در افغانستان نشان می‌دهد هرگاه «افراط» در هر نقطه از جهان افزایش پیدا کند تأثیرات آن در نسل آینده خواهد بود. حالا هر نقطه از جهان